

# Teendők választás előtt

VISSZHANG - LXV. évfolyam, 30. szám, 2021. július 30.

Épeszű ember aligha hiheti, hogy Magyarország alkotmányos demokratikus jogállam. Azt sem gondolhatja senki komolyan, hogy Orbán egyszerűen az ország miniszterelnöke. Mégis, sokan, akik Orbánék eltűnését szeretnék, hisznek abban, hogy a budai Vár urát (és rendszerét) egy választás megnyerésével el lehet kergetni. Nem lehet, mert Magyarország újra pártállam, mégpedig ugyanabban az értelemben, amelyet MSZMP-s formában jól ismertünk. A közhivatalok, az igazságszolgáltatás, a hadsereg, a rendőrség, az oktatás, a média és a kulturális élet ugyanúgy tele van tömve Fidesz-káderekkel, mint annak idején az MSZMP-szekkel volt. Sőt, van bugris újbурzsoázia is, Orbán rokonaiból és barátaiбól. Ilyen viszonyok között választásban, pláne választási sikerben reménykedni önáltatás, reménykedtetni pedig merő bűnös populizmus.

Orbánisztánt vagy úgy lehet megszüntetni, mint a Rákosi-rendszert '56-ban, vagy úgy, ahogy a Kádár-rendszert '89-ben. Az MSZMP-s „kétharmadot” rá lehetett venni, hogy törvényesen bontsa le saját pártállamát. Igaz, akkor már a szeretve tisztelt első titkár nem volt hatalomban. Ez akkor senkinek nem okozott keserűséget, legkevésbé az „egyszerű” MSZMP-s párttagoknak. Sőt, mondhatjuk, hogy az utolsó kádári parlament békés rendszerlebontó munkáját igazi „nemzeti egység” követte. Azt a tisztességes bűnbánatot, amit az MSZMP akkor bemutatott, az immoralis orbáni Fidesztől botorság lenne elvárni. Azonban ha a mindent és mindenkit zsebében tartó vezénylő tábornok eltűnne pozíciójából, gyökeresen megváltozna a helyzet. Hatalma inog, mert ahogyan az a vezérekkel történni szokott, ő is egyre vadabb. Működése előbb-utóbb kikezdi a kül- és a belföld türelmét. A tisztességes és a józan fideszeseknek előbb-utóbb el kell gondolkodniuk a vezér, a párt és saját maguk jövőjén. Trump és Merkel eltűnése sokat segít ebben a gondolkodásban. Ha a Fidesz-elitben nem akad valaki, aki a vezér helyére állítható, a Fidesz nemcsak eltűnik a politikai élvonalból, hanem fizikai bosszúval is szembe kell néznie.

Ha a magyar ellenzéki pártok ebben a helyzetben – Orbán távoztatása és a pártállam lebontása előtt – belemennek a választásba, minden valószínűség szerint veszíteni fognak. Ha valamilyen csoda folytán mégis nyernének, a rendszerváltás akkor is elmaradna. Ugyanis a választásokon való ellenzéki részvétel (ahogyan eddig) politikailag, jogilag és erkölcsileg is legitimálja a Fidesz nevű bünszövetkezetet és a vezért. Olyan mértékű választási győzelem, hogy egyetlen Fidesz-képviselő se jusson parlamenti helyhez, természetesen elképzelhetetlen. Márpedig az a Michelin-csillagos aranyló húsleves, amelybe egy csepp fekáliát pottyantottak – ehetetlen.

Érdemes volna, és majd kell is firtatni, miért és kik miatt került a hatalomba Orbán. De most csak azt ne hagyjuk figyelmen kívül, hogy az önkényuralmi rendszer kifejlődésében mennyiben bűnrészesek azok, akik tíz éve azt állítják magukról, hogy választáson le akarják győzni Orbánt. Az összefogni készülő, magukat ellenzéiként meghatározó parlamenti pártok vezetőiről van szó. A demokratikus jogállam megszüntetése nélkülük nem történhetett volna meg. Formailag tökéletes ellenzék voltak, tartalmi tekintetben viszont elbuktak. Az orbáni alaptörvény-diktátum 2011-es elfogadása után azonnal távozniuk kellett volna a parlamentből. Nem tették, ellenkezőleg, fölesküdték Orbánra és Alaptörvényére. Ez hiteltelensítette őket a '14-es és a '18-as választásra, és félek – egyesülés ide, egyesülés oda –, nem elég hitelesek ma sem. A NER összes bűnét „leleplezték”, de az együttműködést nem szakították meg. Két szemléltető példa arra, hogy mire gondolok. A kitűnő Hadházy Ákos esete: összegyűjtött hétszázezer támogató aláírást tőlünk, akik Orbánék bíróság elé állítását elengedhetetlennek tartjuk, majd nem történt semmi. Másik példa a budapesti főpolgármesterré választott Karácsony Gergely, aki talán még hétszázezernél is több szavazatot kapott a budapestiektől azért, hogy megszüntesse a városi kultúrában idegen, nacionalista és álnépies

Orbán budapesti rémuralmát. A tanult politológusból lett városvezető – aki az egyik esélyes az összellenzéki vezetői posztra – kerek perec ki is mondja, hogy az „együttműködést” (régebbi nevén árokbetemetést, még régebbi nevén a kollaborációt) választaná a bűnözőkkel miniszterelnökként is. Ez egyértelmű tévút. Ki van próbálva. A Medgyessy-Gyurcsány-féle árokbetemetési politika eltette túl Orbánt és hozta az országra meg Európára a katasztrófát. Nem tévedés: sajnos az uniós gondolat bukásáról beszélni ma már nem túlzás, és ez igazi katasztrófa. A sárkányfogvetemény megfogant, és ha az „együttműködés” folytatódik, kivirágzik.

Csak akkor nem vész el minden, ha a (jobb- és baloldali) magyar értelmiség számára világossá válik végre, hogy Orbán a rendszer maga, vele semmiféle kétoldalú együttműködés nem volt, nincs és nem lesz soha. A választásra készülődés szégyenletes populizmus, más szóval népbútítás. Természetesen épeszű ember nem gondol forradalomra. A formálisan még el nem törölt demokraciamaradványok elegendőek lennének a vezér békés nyugalomba vonultatásához. Az országnak formálisan még van államfője, aki egy jogvégzett férfiú. Semmi nem akadályozza őt, hogy valójában is államfő legyen, vegye komolyan a jogosítványait, és a rendszerváltás karmesterévé váljon. Annál is inkább, mert egyszer már megfogalmazta Jones gazdával kapcsolatos aggályait. Vétessük vele észre, hogy igaza volt.

Orbán nyugdíjazása és az államfő törvénybeterjesztése után aligha lenne akadálya a Vörös Imre alkotmányjogász által koordinált, pártfüggetlen (!!!) jogtudósok által készített új alkotmány elfogadásának a jelenlegi fideszes túlsúlyú parlamentben.

Sajnos, az ország jövője szempontjából később nem lesz elkerülhető az „elszámoltatás” sem. A büntetlen maradt bűn ugyanis megmérgezi a közösség jövőjét. Például: ma nem arról beszél az ország, hogy a lopás bűn, hanem arról, hogy kik lopnak többet. Azonban a sima tolvajok földönfutóvá tétele csak a pogány bosszúvágy kielégítésére jó. Az illiberális (önkényuralmi) rendszerek felépítéséhez illiberális célokat kitűző, antidemokratikusan működő szervezetek kellenek, amilyen az orbáni Fidesz. Pártként indult, bűnszervezetté alakult át. A '89-es Alkotmány és a 2011-es fideszes Alaptörvény szerint egyformán nem létezhetne. Az új alkotmány és az új törvények természetesen visszamenőleg nem lehetnek hatályosak, de bűnszervezetek politikai pártként történő működését biztosan tiltani fogják.